

ТРДЖА

ОБЩЕСТВЕНЪ ВѢСТИНИКЪ

Единъ брой 10 ст.

Излиза 4 пъти въ мѣсекта.

Абонаментъ 4 лева.

ДРОГЕРИЯ

Л. Константиновъ & Хр. Балабановъ

Плѣвенъ.

Прѣдлага първокачествено кокосово масло, което напълно замѣнява кравето масло, свинската масть и зехтина; $\frac{1}{4}$ по силно отъ кравето масло. Французки и Нѣмски специалитети, химикалии, други фотографически апарати и принадлежности имъ.

Английска и Каселска брилянтова — лѣскава скробѣла. Бензинъ за лампи и пране.

Първокачествени парфюми, сапуни, пудри и годежни месесери, отъ най добрѣтѣ европейски фабрики. Бонбони, карамели и шоколадъ Cailler и Suchard.

Експедиция бѣрза и точна.**Цѣни и износни.**

21—52

зическо развитие на човѣка и пр. — нѣща които сж споменати въ статията ми брой 18. — Значи това за настѣ не бѣше ново и не представляше вече нѣкакътъ особенъ интересъ.

Слѣдътъ това г-нъ авторътъ се обрѣща частно къмъ Плѣвенъ и говори пакъ за голитѣ байри и високата топлина, която тукъ прѣзъ лѣтото настѣжпва, което нѣщо е сж спомѣнато въ първата ми статия. Разликата е само тази, че той това си съобщение украсилъ съ нѣколко данни т. е. посочилъ м-цитѣ и годинитѣ, когато топлината е достигала своятъ максимумъ и минимумъ.

По нататъкъ казва, че градинитѣ градски билѣ единъ необходимъ луксъ, а това се придобивало съ голѣми парични жертви. Това е вѣрно и азъ го посочихъ още въ първата ми статия, като наблѣгнахъ, че градските градини сж елинъ тежкъ панѣкъ за общинитѣ, ала много необходимъ за сърѣменото общество; оказахъ сж, че ний отъ тѣхъ не трѣбва да очаквамъ нѣкакътъ прѣкъ приходъ, а косвенъ.

Прѣди всичко, нека се разберемъ, па тогава да говоримъ. Ако съмъ говорилъ по залѣсяванието на гр. Плѣвенъ, то не значи, че азъ съмъ се спрѣлъ изключително на градската градина, а и върху околноститѣ на града. Значи ний трѣбва да се грижимъ едноврѣменно както за уреждането на градската градина, така сж и за залѣсяванието на околноститѣ па ако щете и улиците на града.

По нататъкъ г-нъ Гюлеметовъ говори какво градската градина се явява съвсѣмъ излишна за гражданитѣ, тѣтъ като въ града ни имало вече нѣколко луксозни градини, които можели да замѣнятъ досегашната градска градина.

Спорѣдъ него се явява значи съвсѣмъ непотрѣбна за гражданитѣ, и ги съвѣтва да прѣмѣстятъ градската градина нѣкѫдѣ си по баиритѣ (? ! !) та тамъ имало много въздухъ за дишане (!) както за хората, а така сж и за дрѣвчетата, и съ това щѣли били да иматъ по модерна градина.

И прѣставете си драги читатели, какво противорѣчие се явява въ мислите на г-нъ авторътъ: единъ пжъ казва, че мѣстоположението на настоящата градска градина било неблагоприятно и неотговаряще на цѣльта, и затова именно трѣбва плѣвенските граждани да се простятъ съ нея, защото дрѣвчетата не могли да вирѣятъ, а болѣдуватъ, страдатъ и пр., втори пжъ пѣтъ казва, че отечественъ дѣлъ се налагало на гражданитѣ да продадатъ единствената си градина на дѣржавата,

а тя отъ своя страна ще съумѣе въ скоро врѣме да направи една модерна овощна, зеленчарска и ботаническа градина.

Спорѣдъ него изглежда че щомъ като градската градина прѣмине въ дѣржавни ржцѣ, другъ Господъ ще дойде да царува въ Плѣвенъ т. е. ще ни надари съ по добъръ климатъ и почва.

Това негово противорѣчие иде да докаже, че той не е внимавалъ какво пише и съ това си е издалъ намѣреніята, да се вземе градската градина въ дѣржавни ржцѣ и да лиши гражданитѣ веднѣжъ за винаги отъ най скъпoto имъ имущество и удоволствието, което той самъ изчислява на 140,000 лева, Е, би ли било разумно, днесъ когато подиръ тази градина гражданитѣ на Плѣвенъ сж похарчили такава една огромна сума, да я продадатъ? Азъ отъ моя страна пѣтъ казвамъ, че нека още толкова се похарчатъ но да се уреди сжествуващата градина.

Нека знаятъ г. г. гражданитѣ, че по хубаво място огъ това за градска публична градина едва ли би могло да се намѣри въ града ни.

Обстоятелството че тя се намира почти въ центърътъ на градътъ и рѣкичката която лжкатуши покрай самата градина, ни потвърждава току що казаното. Азъ съмъ на мнѣніе, че нищо по хубаво нѣма отъ това, да тече едно какво да е поточе прѣзъ единъ паркъ, прѣзъ една градина хората на западъ харчатъ хиляди левове, само и само да могатъ да докаратъ вода и я прокаратъ прѣзъ градината, съ помощта на която могатъ да се правятъ разни езера, водопади, искусствени поточета и пр.

Азъ повторно казвамъ, че това е едно голѣмо щастие за града Плѣвенъ дѣло тече тази рѣкичка по край самата градска градина. И дѣйствително, ако тя попадне въ нѣкои вѣщи ржцѣ, тя ще може да се прѣобърне въ единъ, въ пълната смисълъ на думата, модеренъ паркъ.

Защото, ако тя се канализира т. е. укрепи съ камѣкъ ще може да се направи едно доста голѣмо езеро, а слѣдъ това и единъ разкошенъ водопадъ и най послѣ една шумна течаща баричка — а това сж именно главнѣ пунктове на единъ паркъ. Вѣнъ отъ това самата рѣкичка и езерото ще спомогнатъ най много за поливането на парка, а заедно съ това и подържанието му въ изправностъ, защото водата е едно условие безъ което градина или паркъ не може да сжествува. Слѣдъ като казвамъ, че рѣдко сж градоветъ които разполагатъ съ такива благоприятни

Интересно за любителите на Музиката.

Въ книжарницата на Ангелъ М. Мариновъ пристигнаха голѣмъ изборъ отъ **оперни, салонни и др. ноти** за пиано, цигулка, китара, мандолина и флейта.

2—5

Прѣдизвикано допълнително по залѣсяванието на Плѣвенъ.

Почти бѣхъ се доисказалъ върху този въпросъ въ послѣднитѣ два броя а именно № 18 подъ надсловъ «какъ и по какътъ начинъ може да се залѣси гр. Плѣвенъ» и № 19 «допълнително по залѣсяването на Плѣвенъ». Съ появяването обаче на друга една статия въ колонитѣ на сжция този въ-къ брой 19, която излиза да прѣповтори това ще бѣ вече писано, ме прѣдизвика да продѣлжа моето допълнително по залѣсяванието на Плѣвенъ.

Градини или лѣсъ? — така се казва въпросната статия.

При уводътъ на тази си статия г-нъ авторътъ повиква на помощъ поезията, като възхвалява лѣсоветѣ, послѣ говори какъ едно врѣме сме имали гори, а сега не, какъ горите дѣйствуващи за подобренето на климата, какъ тѣ прѣчествали въздухътъ, какъ тѣ указва ли извѣстно влияние за моралното и фи-

мѣста за градини, азъ съвѣтвамъ г-да гражданитѣ не да си продадатъ това, което тѣ сѫ създали съ такива голѣми жертви въ течението на толкова година, а часъ по скоро да турятъ въ дѣйствие проектираниятъ планъ съ отчуждаванието на сѫсѣднитѣ на градината кжци и разширокаванието на сѫщата, защото тя е много тѣсна за плѣвенската публика.

Да, азъ много съжалявамъ, че г-нъ авторътъ се явява толкова краенъ, та иска да отнеме едничкото удоволствие на плѣвенчани. На мѣсто да ме подкрепи въ това що азъ писахъ въ брой 18 на в. «Трѣба» относително залѣсванието, той отива та се явява противникъ. Нѣмамъ нищо противъ това, самото плѣвенско общество ще отдае правото комуто се слѣдва.

По нататъкъ г-нъ авторътъ пише: по кой начинъ може да се залѣси града Плѣвенъ съ най ефени срѣдства.

Като казва това, той отхвѣря идеята за основаване дружество за залѣсвание и отказва всѣкаква помощъ отъ плѣвенските граждани. Послѣ се произнася, че не било нужно да се обрѣщамъ къмъ директоритѣ на гимназиитѣ за помощъ.

Азъ публично заявявамъ на г-на Гюлеметовъ, че не само тѣзи трѣбва да се притекатъ на помощъ, нѣ слѣдъ като се основе едно дружество, то отъ своя страна грѣбва да помоли военитѣ тукъ въ Плѣвенъ власти да отпустнатъ само единъ день прѣзъ годината войниците отъ двата полка да насадятъ по нѣколко дрѣвчета по хубавитѣ околности на Плѣвенъ.

Да, само по такъвъ начинъ може града Плѣвенъ да се залѣси въ най скоро врѣме и съ на ефтени срѣдства, а не да очакваме и облягаме всичко на общината, защото тя не е въ сила всичко да направи, тя има и други задължения спрѣмо гражданитѣ.

А най чудноватото отъ статията му е това че той прѣпоръжва щото околноститѣ на Плѣвенъ да се залѣсели прѣдпочитателно съ нѣкакви си череши и зарзали.

За да убѣди четцитѣ на вѣстника че дѣйствително отъ тѣхъ може да се получи двояка полза, той прави разни изчисления, които въ сѫщностъ не отговарятъ на дѣйствителността. Прѣди всичко, нека ми бѫде позволено да за-

блѣща, че на 1 хектаръ мѣсто немогатъ да се насадятъ 500 зарзали или череши а само 280, ако за разстояние между дрѣвчетата се взема 6 м. което нѣщо е минимума за този редъ овошни дрѣвчета. Отъ това слѣдва че неговата смѣтка излиза съвѣсъмъ невѣрна.

Освѣнъ това смѣшно е да се говори за залѣсвание околноститѣ на Плѣвенъ съ овошни дрѣвчета защото общината нѣма да си изкара разноситѣ само за пазачитѣ, които ще ги вардятъ, тѣ като нѣма нищо да остане по тѣхъ.

Благодаря азъ за такъвъ видъ на залѣсвание околноститѣ на градоветѣ.

И това нѣщо трѣбаше да чуемъ отъ едно вѣщо, по градинарството, лице!

Хр. Т. Стамболиевъ.

Другоземни извѣстия.

Откриване памятника на Гамбета въ Ница. (Франция).

На 12 априлъ, при необикновенно тѣржественна обстановка, е станало, въ Ница, откриване памятника на Гамбета, На тѣржеството сѫ присъствуvalи Фалиеръ, Клемансо, военния министъръ, министъра на марината, министъра на земедѣлието, сенатори, депутати, генерали и много други.

Памятника, както гласи върху него надписа, е въздигнатъ «отъ града Ница на великия патриотъ, който организира националната обрана и никога не се отчая за своята родина». Памятника изобразява Гамбета стоящъ на трибуна съ свойствената му пова, съ вдигната глава; Съ едната рѣка се е опрѣль на трибуна, а съ другата рѣка е направилъ широкъ жесътъ. Подъ статуята сѫ изобразени двѣ женски фигури: едната съ знаме върху поддържа другата, която пада отъ отчайне, значи: „републиката повдига Франция, като възбужда бдителността на защитниците на послѣдната“; на една отъ страните на пьедестала е изображенъ пътешественикъ — синонимъ на пробудена Франция.

Праздника се започналъ съ банкетъ, устроенъ отъ муниципалния съвѣтъ на Ница, гдѣто президентъ на републиката произнесалъ рѣчъ въ честь на Гамбета. Слѣдъ това една голѣма процесия се отправила за памятника и тукъ подиръ снемане покривалото, рѣчъ е произнесалъ Клемансо. Той очергалъ дѣйността на Гамбета въ врѣмената на Империята, противъ която стѣпилъ като неуморимъ борецъ, а слѣдъ това като организаторъ за националната за-

щита и организаторъ на републиката.

«Гамбета, — казалъ Клемансо, — възкреси отечеството, той укрѣпи републиката на несъкрушима, твѣрдина за народнитѣ искания; той е вѣрвалъ въ демократията. Никаква опасностъ не е можла да го порази, никакви лични подбуждения, не сѫ можли да го заставятъ да се вѣрне отъ пътя си. Бѫдащето принадлежи на тия, които отъ нищо не се боятъ, които се боятъ, само ако не изпълнятъ дѣлата си». Като дошелъ до настоящето и бѫдащето на Франция, Клемансо завѣршилъ рѣчта си съ твѣрда увереностъ въ силата на демократията и въ нейната способностъ да се разправи съ стоящите предъ нея задачи и затруднения.

Круповската народна библиотека.

Къмъ числото на множеството полѣзни учреждения, които е изискалъ живота въ заводъ на Крупъ въ гр. Есенъ (Германия), за благата на работниците и служащите му, се присъединява и библиотеката при сѫщия заводъ; при която има открита и читална зала. Успѣха на библиотеката явствува изъ отчета, за първата година отъ нейната дѣятельност и е твѣрдѣ поучителенъ.

Библиотеката е открита на 1 мартъ 1899 г., тогава е имала 8000 тома, добре и пълно наредени въ каталога за искане. Още въ първите дни, искането на книги зело голѣми размѣри, — въ продължение на нѣколко мѣсеки почти тридѣсти части отъ книгите, билъ заети едноврѣменно за четене Срѣдно на денъ се давали 310 тома, а за годината числото на томовете достигнало 94305! На втората година, искането на книги приело вече такива размѣри, че въ нѣколко дни се давали 1000 тома.

Числото на книгите къмъ края на първата година порастнало на 16000 тома, при което книгите които се търсятъ най-често билъ доставени въ два, три и повече екземпляри. Интересна е статистиката за дадените книги по отѣли: отъ 94305 тома 50% — 60% се отнасятъ къмъ чистата беллетристика; т. е. тѣй нареченото леко четиво.

Заслужва внимание да се отбѣлѣжи искането на класиците отъ родната имъ литература. На първо място тукъ стоятъ Гьоте: 347 тома, послѣ Шиллеръ — 338, Лесингъ — 105. Огъ най-но-

Подлиостникъ

Немоевски.

Дѣца на моста.

Столицата безумствуваше.

Всички прозорци въ фасадите на грамадните здания бѣха ослѣпително ярко освѣтени. По улиците се хлѣгаше шейна слѣдъ шейна и дранкулките окачени по конетѣ, приятно дѣлъници. Вѣтъра утихваше. Снѣгътъ падаше на голѣми парцали и гладко се разтилаше върху каменния мостъ.

— Послѣденъ вторникъ! Изъ много кжци долиха звукове отъ музика. Весело, ахъ че весело! Нека сърдцето да се кѣрти, да се облива въ страдания, но на лицето да грѣе усмивка!

По тротуара вървѣше хлапакъ, съ брѣкнати въ джобовете си рѣци и съ нахлупена чакъ до очите шапка. Той подсвиркваше, може би, по силата на навика, отколкото, вслѣдствие весело настроение, защото лицето му бѣ посинѣло отъ студъ и отъ врѣме на

врѣме той се поспираше и потропваше о земята съ токовете на обувките си или удряше краката си въ стѣните на кжциата, за да ги посрѣди. Нѣколко пѫти се обрѣщаше той къмъ минувашите съ просба за милостиня. Всѣкокъ си правѣше оглушки, че го не чува, или че го не вижда и бѣрже си отминаваше. Момчето не събра нито една пара.

Между това, отъ кюшето на съсѣдната улица, тичаше друго хлапе, еднакво съ него на рѣстъ, но още по-одърпано и сиромашко. То прикаше сѫщо весело и отъ врѣме на врѣме дори подскачаше и свиркаше.

Хлапетата, оказа се, че сѫ приятели.

— Антексъ!

— Кубусъ!

Те се поздравляваха, но въ сѫщата минута трѣбаше да отскочатъ на страна, понеже по моста, дѣто се бѣха срѣщиали съ голѣмъ шумъ прѣтѣте една красива шейна и едва ли ги не прѣмаза. Кубусъ се наведе, ловко сби една снѣжна топка и така майсторски я хвѣрли слѣдъ шейчата, щото тя падна право върху голѣмата мечешка шапка на файтонджаията

— Солучихъ! Ето ти тебѣ! Извика той слѣдъ отлетялата шейна.

Послѣ се повѣрна къмъ Антексъ и тѣжно прдума: Баница а! Ето ти и баница! Охъ! Червата ми играятъ на карамболъ!

— Лошо! отсѣче павѣсено Антексъ. Тѣ за минута се умѣлчаха.

— Яде ли днесъ? — попита Кубусъ — А ти? — отговори Антексъ.

Тѣ се погледнаха единъ другъ въ очите. Кубусъ се опрѣ до стѣната и проговори:

— Студено!

— Студено! — Отвѣрна като ехо Антексъ, цѣлъ треперящъ.

Отново прѣминаха шейни; слѣдъ тѣхъ още. Изъ една шейна се чуваше сърдеченъ женски смѣхъ. Кубусъ погледна слѣдъ шейната и каза:

— Ахъ, че обичамъ, когато е весело!

— Хапналъ бихъ, какво да е, — шепнѣше Антексъ. — Лошо е да бѫдешъ гладенъ!

Кубусъ като чу тия думи, изведнажъ стана сериозенъ, замисли се и отговори;

— Охъ, а това е още по-лошо и отвра-

вите писатели най-голъма цифра принаследжи на Гейзе: 832 тома. Най-голъмо число читатели падало на отдѣлътъ съчинения по география и история, всички съчинения по полярни пътешествия се разграбвали за да ги разглеждатъ и вслѣдствие на много желающи почнали даже да заявяватъ за ангажиране на извѣстно съчинение: Въобще на историческия отдѣлъ се отдавало забѣлѣжително прѣдпочтение. Относително, малъкъ е биль оборота на съчинения по искуствата, обаче слѣдъ това почналъ да се увеличава.

Тия поразителни цифри трѣбва да се отдаватъ на целесъобразното устройство на круповската библиотека. Всѣка книга прѣди да се изнесе изъ библиотеката отъ читателя, се обвива въ корица, върху които има напечатано съ едри букви: «Вземете тая книга и своеувѣрено я върнете, защото и други искатъ да я четатъ».

Върнатите книги щателно се прѣглеждатъ. За намѣренитѣ поврѣди, пятна и др., вслѣдствие неакуратното обрѣщане съ книгитѣ, причинителитѣ се наказватъ. Контрольорътъ поставя особенъ щемпель на всѣка книжка на работника, каквito иматъ всички работници, които зиматъ книги и ако книжката има вече три такива щемпеля, то работника се лишава отъ правото да получава книги.

Огъ 94305 книги дадени прѣзъ първата година отъ библиотеката, падатъ се всичко 111 поврѣдени и само 39 книги, които трѣбвало да замѣнятъ съ нови. Загубена всичко една книга.

Въ отчета на завѣдующия библиотеката е поменато, съ особенна похвала, че редѣтъ нито веднажъ не е билъ нарушенъ, даже при огроменъ напливъ на публика. Всѣки е чакалъ редътъ си. За да прѣкара публиката врѣмето за чакане съ полза, администрацията е попълнила стѣнитѣ на чакалнята съ картини, които отъ врѣме на врѣме промѣняватъ.

Библиотеката е открита дѣлнично отъ 12 до 3 часа прѣзъ деня и отъ 5 до 7 часа вечеръ.

Статистическите цифри на библиотеката, достатъчно краснорѣчиво говорятъ за важната роля, която заема тя, въ дѣлото на народното просвѣщение.

Л. пр. „Н-а“.

1901.

тително, да ядешъ когато искашъ!

Тѣ отново мѣлъкнаха за минуга.

Извѣднѣкъ Кубусъ скочи всрѣдъ самата улица, пронизително свирна и завика, зарева съ всичката сила на гърлото си:

— Ехъ, отиде моята талига!

Послѣ нахлупи шапката си и извика на другаря си:

— Бжди здравъ Антекъ!

И изѣуча. Антекъ погледна подиря му, пихна рѣцѣтѣ си по-дѣлбочко въ джобоветѣ, и се понесе надолу изъ улицата, отъ врѣме на врѣме нахлупвайки по-ниско, до самитѣ очи, шапката си.

А столицата безумствуваше, вилнѣше въ буйно веселие, като че очакваше на утрината да настѫпи края на свѣта.

Антекъ поглеждаше прѣзъ голѣмитѣ прозорци и се замисляше.

Той мислѣше дѣлго, дѣлго.... Може-би нему се струваше, че на столицата е така весело, както и на Кубуса?....

Отъ руски. Бабинъ-Дининъ.

ХРОНИКА.

Лични. Нашия сътрудникъ и касиеръ на вѣстника ни, г-нъ Ст. Савовъ, е назначенъ чиновникъ въ агентурата на Бълг. Народна Банка въ гр. Севлиево; за кждѣто тия дни заминава.

Като го поздравляваме съ новото поприще, дѣлжимъ да изкажемъ благодарността на редакционния комитетъ за неговата акуратност и трудолюбие въ колективния трудъ положенъ за стабилизиране на вѣстника ни.

Редакцията.

За членъ, въ тукашния Окр. Сждъ, отъ София е прѣмѣстенъ г-нъ Вл. Василевъ.

Концерта отъ пѣвческия хоръ при църквата «Св. Параскева», оркестра на 4 полкъ, г-жа Е. Златарева, г-ца Н. и Хр. Вълчеви и г-нъ Д. Хорачекъ; се състоя на 2 май отъ 3 часа слѣдъ обѣдъ въ салона на др. «Съгласие».

За изпълнението програмата на тоя концертъ, не можемъ да кажемъ нищо друго, само ще забѣлѣжимъ, че прѣзъ тази годишни па и миналия сезонъ, по сполучливо изпълнение на музикални творения не е имало.

Малкото публика въ салона доби онова шо тѣрсеще. Концерта бѣ музикално тѣржество. Желателно е инициаторътъ да идатъ по далечъ.

Специално за концерта има особена статия.

Моцартовски тѣржества. Въ Мюнхенъ, кралския театъ съ образцовитѣ си спектакли, въ послѣднитѣ години, конкурира Байрайтскитѣ. Тая година въ Мюнхенъ отъ 1 до 8 августъ н. ст. ще се състоятъ Моцартовски праздненства, прѣзъ врѣме на които ще бѫдатъ изпълнени подъ управлението на Ф. Моттля слѣднитѣ опери: «Свадьба Фигаро», «Донъ Жуанъ» (по два пъти), «Похощеніе изъ се-рала», «Всѣ они таковы» (Così fan tutte).

Въ дружеството на славянската култура Тия дни въ Литературно-художествения кружокъ въ Москва, се е състояло засѣдането на дружеството на славянските гости, дошли въ Москва за Гоголовскитѣ тѣржества. На естрадата се красялъ портрета на Гоголя, обиченъ съ зеленина. Името на писателя многократно е било помѣннато въ рѣчите на ораторите.

Читалнята при библиотеката на дружество «Съгласие» отъ 8 априли е наредена по новъ типъ. Въ бр. 18 отъ 11 априли на вѣстника ни има публикуванъ правилника за новия редъ въ читалнята.

Днесъ даваме резултата отъ прилагането на тия правилници за врѣме отъ 8 априли до 30 включително, извлѣченъ отъ книгата за библиотечната статистика.

Читалнята е имала 1224 посѣщенія, отъ които мжже 1223, жени 1, распредѣлени по занятие: учители 33, ученици 956, лѣкар 6, адвокати 1, чиновници 66, писари 15, търговци 1, занятчи 3, работници 35, земедѣлци 17, военни 3, безъ работа 8, разни 79. Срѣдно число на денъ въ посѣщение се пада 54 человека. Четени сѫ книги, списания и вѣстници всичко 1228 тома, които падатъ въ слѣднитѣ итдѣли по прѣдметъ: книжнина общо 645; Философия 24; Религия 2; Социология 31; Езикознание 7; Естеств. науки 8; Прилагаеми науки 17; Искусство 13; Литература 445 и Исторични науки 36. По езици: бѣлгарски 921; руски 211, френски 59, нѣмски 32 и смѣсъ 5.

Ученичките отъ Гор.-Орѣховската дѣвическа прогимназия на 3 май въ 3 часа слѣдъ обѣдъ дадоха въ салона на др. «Съгласие» нѣкакъ дневно забавление, съ една ужасно прѣтрупана програма. И дѣйствително не заслужаваше никакво посѣщение, отъ страна на гражданините това забавление, което и не бѣ никакъ посѣщено отъ граждани.

За изпълнение на програмата се отказваме да говоримъ, защото не заслужава. Имаше нѣкакъвъ дѣвически хоръ, споредъ разбирането на учителите-рѣжководители, да, но това може да бѫде всичко друго, а не и хоръ. Свири на китара, цигулка, солово пѣніе. Боже мої, та пима тия хора нѣмаше да се червятъ, ако това забавление бѣше посѣщено? Срамъ. Дошлѣ да правятъ разходка и да си

изкаратъ разноситѣ устройватъ «забавление! Другадѣ хората правятъ такава разходка и забавление, ала по-другояче.

Градинското забавление, съ приготовлението на което настоятелството на др. «Съгласие» сѫ е сериозно завзело, ще бѫде вечерно-илюминирано и ще се даде въ недѣля вечерта на 17 май — Св. Троица, въ градинската градина, въ полза на градинската библиотека и читалище. Между номерата, които ще разнообразятъ програмата на забавлението, интересни ще бѫдатъ паленето на разноцвѣтнитѣ огнени фигури и картина, които ще се прѣдставятъ съ голѣмъ проекционенъ апаратъ.

Простѣците въ града ни изобилствуватъ. Настина, християнските и човѣшки длѣжности не трѣбва да се забравятъ, ала казваше единъ, не може ли да се нареди щото тия нещастници да не се влачатъ изъ града отъ дюгънъ на дюгънъ и отъ кѣща на кѣща; гдѣто много често вмѣсто милостиня, получаватъ псувия. Като прѣдлага щото общината да прѣвиди нѣкаква сума за това въ бюджета си, църквите — сѫщо, за помощъ. Общината да знае колко просѣщи въ града ни има и да ги има на списъкъ, а на вѣнкаши да не дава да влизатъ въ града като не имъ завѣрява и книжките. По тоя начинъ ще се избавятъ мнозина граждани, постоянно задѣвана отъ тия нещастници.

Горното изнасяме, защото онзи вечеръ имало слѣдния характеристиченъ случай между единъ «глухо-нѣмъ просѣкъ» и единъ гражданинъ. Когато гражданина му написа на една хартишка, че му дава 60 лева мѣсечно да извѣрши една работа, то просѣка отговорилъ писмено дословно слѣдното: „работници много има въри да намериши асам сакатъ 100 лева и можи“.

Просѣщи . . . нещастници! . . .

Каруци въ града има много и работата имъ е да каратъ разни багажи прѣимущество на гарата. Други пъкъ има, които прѣкарватъ храни или камани. Когато каруците имъ сѫ пълни, може да се заже, карать поръчъчно, ала когато сѫ празни, то тѣ силно прѣпускатъ изъ улиците, сѫщо като да се намиратъ на полето.

Обрѣщаме вниманието на кметството да внуши на тия послѣднитѣ и имъ обясни, че въ града живѣятъ хора. Изъ улиците се движи маса свѣтъ и пр....

Онзи денъ щѣха да прѣмажатъ едно дѣте.

Публична сказка ще дѣржи на руски язикъ г-нъ Антонинъ Страфель, въ четвъртакъ на «Спасовъ-день» прѣди обѣдъ, въ салона на др. «Съгласие», на тема: „послѣднитѣ събътия на балканския полуостровъ отъ зледището на славянската идея“. Г-нъ Антонинъ Страфель, е членъ и делегатъ на «Чехския соколь».

Завѣрнаха се учителите екскурзиянти изъ Романия въ понедѣлникъ. Хвалятъ се много съ хубаво посрѣщане и прочие.

Катедралния (?) мусикосновѣснѣши хоръ при църквата «Св. Николай» «на отецъ Изгренковъ» го фанала липсата и на 2 май, липсътъ отъ молебна. Питатъ ни нѣкой зевзези защо ли аджеба? Отговаряме имъ: то е работа на «регента» на хора и на дядо Константина Вратчанския митрополитъ.

Поправка «Въ бр. 10 на вѣстника ни, за една случка съ единъ капитанъ отъ Плѣвенския гарнизонъ за нѣкой непристойни работи».

Дѣлжимъ да заявимъ, че отъ провѣрката за писаното ни по рано, не се указа нищо вѣрно, толкозъ повече, че за прѣдметния офицеръ редакцията доби свѣдѣния, какво той е единъ примѣренъ и интелигентенъ офицеръ.

Вѣсти за всѣкакво

Въ Берлинъ по случай 200 годишнината отъ откриванието на фарфорното производство въ Европа, прѣзъ юни 1910 година, прѣполагатъ да устроятъ голѣмо изложение на художествени произведения отъ фарфоръ. На чело на изложението стой професоръ Фалке, директоръ на берлинския Kunstmuseum, а мюнхенската и берлинската фарфорови манифактури ще е явжъ като крупни експоненти.

№ 2588

Извѣстявамъ, че отъ 9 май до 9 юни т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ землището на с. Мар. Трѣстеникъ, а именно;

1) Нива «Надъ Лозята» 14 дек. 1 аръ оцѣн. 397 л. 60 ст. 2) Нива «Подъ Брѣста» 10 дек. 7 ара оцѣн. 267 л. 50 ст.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Симеонъ Андрейчевъ отъ с. Мар. Трѣстеникъ не сѫ заложени продаватъ се по взысканието на Бълг. Народна Банка отъ Плѣвенъ за 320 лв. лихвитѣ и разноситѣ по исполнителния листъ № 877 издаденъ отъ II Плѣв. Миров. Сѫдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна.

Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присѫтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 1/V 1909 год.

Дѣло № 1014/909 год.

I Сѫдеб. Приставъ: М. Хр. Мирковъ.

№ 2583

Извѣстявамъ, че отъ 8 Май до 8 Юни т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ землището на с. Мар. Трѣстеникъ, а именно;

1) Нива «Буюва Полугарь» 20 дек. 7 ара оцѣн. 538 л. 20 ст. 2) Нива «Край дѣлбокия долъ» 12 дек. 1 аръ оцѣн. 302 л. 50 ст.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Маринъ Николовъ отъ с. Мар. Трѣстеникъ не сѫ заложени продаватъ се по взысканието на Бъл. Народна Банка отъ Плѣвенъ за 450 л. лихвитѣ и разноситѣ по исполнителния листъ № 893 издаденъ отъ II Плѣв. Миров. Сѫдия.

Наддаванието ще почне отъ горната цѣна намалена 10%.

Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присѫтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 1/V 1909 год.

Дѣло № 1013/909 год.

I Сѫдебенъ Приставъ: М. Хр. Мирковъ.

№ 2607

Извѣстявамъ, че отъ 9 Май до 9 Юни т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ землището на с. Мар. Трѣстеникъ, а именно:

1) Нива «Воденчарски путь» 16 дек. оцѣн. 448 л. 2) Нива «Пазарски путь» 18 дек. 4 ара 552 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Пенко Филиповъ отъ с. Мар. Трѣстеникъ не сѫ заложени продаватъ се по взысканието на Бъл. Народна Банка отъ Плѣвенъ за 600 л. лихвитѣ и разноситѣ по исполнителния листъ № 3389 издаденъ отъ II Плѣв. Миров. Сѫдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка намалена съ 10 %.

Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присѫтственъ день и часъ въ канцеларията ми

гр. Плѣвенъ, 1/V 1909 год.

Дѣло № 990/909 год.

II Сѫд. Приставъ: М. Хр. Мирковъ.

№ 2608

Извѣстявамъ, че отъ 9 май до 9 юни т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ землището на с. Мар. Трѣстеникъ, а именно;

1) Нива «Рибенски долъ» 20 дек. 7 ара оцѣн. 621 л. 2) Нива «Равнишето» 10 дек. 8 ара оцѣн. 300 л.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Маринъ Пачовъ отъ с. Мар. Трѣстеникъ не сѫ заложени продаватъ се по взысканието на Българ. Народна Банка за 375 л. лихвитѣ и разноситѣ по исполнителния листъ № 3407 издаденъ отъ II Плѣв. Миров. Сѫдия.

Наедааанието ще почне отъ първоначалната оцѣнка намалена съ 10 %.

Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присѫтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 1/V 1909 год.

Дѣло № 991/909 год.

I Сѫдеб. Приставъ: М. Хр. Мирковъ.

№ 2597

Извѣстявамъ, че отъ 8 май до 8 юни т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ землището на с. Мар. Трѣстеникъ, а именно;

a) на Янcho Георгиевъ отъ с. Мар. Трѣстеникъ

1) Нива «Среденъ дель» 18 декара 2 ара оцѣн. 546 лева.

b) на порач. Моце Моновъ отъ сѫщ. село

1) Нива «Сиренъ долъ» 11 декара 4 ара оцѣн. 319 л. 20 ст.

Горнитѣ имоти не сѫ заложени продаватъ се по взысканието на Българската Народна Банка отъ Плѣвенъ за 360 л. лихвитѣ и разноситѣ по исполнителния листъ № 3471 издаденъ отъ II Плѣв. Мировий Сѫдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка намалена съ 10%.

Разглѣжданието книжата и наддаването може да става всѣки присѫтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 1/V 1909 год.

Дѣло № 978/909 год.

I Сѫдеб. Приставъ: М. Хр. Мирковъ.

№ 2587

Извѣстявамъ, че отъ 8 май до 8 юни т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ землището на с. Мар. Трѣстеникъ, а именно;

1) Нива «Равнишето» 19 дек. 2 ара оцѣн. 576 л. 2) Нива «Староселски Друмъ» 12 дек. оцѣн. 322 л. 50 ст.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Иванъ Великовъ отъ с. Мар. Трѣстеникъ не сѫ заложени продаватъ се по взысканието на Бъл. Народна Банка за 416 л. лихвитѣ и разноситѣ по исполнителния листъ № 2597 издаденъ отъ II Плѣв. Мировий Сѫдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка намалена съ 10%.

Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присѫтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 1/V 1909 год.

Дѣло № 1015/909 год.

I Сѫдеб. Приставъ: М. Хр. Мирковъ.

№ 2620

Извѣстявамъ, че отъ 8 май до 8 юни т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ землището на с. Мар. Трѣстеникъ, а именно:

1) Нива «Савчова локва» 16 дек. 2 ара оцѣн. 453 л. 2) Нива «Слемки Валогъ» 14 декара 2 ара оцѣн. 369 л. 20 ст. 3) Нива «Христова Брѣсъ» 6 дек. 4 ара оцѣн. 147 л. 60 ст.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Горанъ Миковъ отъ с. Мар. Трѣстеникъ не сѫ заложени продаятъ се по взысканието на Българ. Народна Банка за 415 л. лихвитѣ и разноситѣ по исполнителния листъ № 3443 издаденъ отъ II Плѣв. Мировий Сѫдия.

Наддаваниото ще почне отъ първоначалната оцѣнка намалена съ 10 %.

Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присѫтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 1/V 1909 год.

Дѣло № 981/909 год.

I Сѫдеб. Приставъ: М. Хр. Мирковъ.

№ 2609

Извѣстявамъ, че отъ 9 май до 9 юни т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ землището на с. Мар. Трѣстеникъ, а именно;

1) Нива «Подъ прави путь» 16 дек. 5 ара оцѣн. 462 л. 2) Нива «Край савчова локва» 13 дек. оцѣн. 351 л.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Христо Ивановъ отъ с. Мар. Трѣстеникъ не сѫ заложени продаватъ се по взысканието на Бъл. Народна Банка за 289 л. лихвитѣ и разноситѣ по исполнителния листъ № 3476 издаденъ отъ II Плѣв. Мировий Сѫдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка намалена съ 10 %.

Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присѫтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 1/V 1909 год.

Дѣло № 987/909 год.

1) Нива «Катъровъ Брѣстъ» 10 дек. 7 ара оцѣн. 299 л. 60 ст. 2) Нива «Махлен. путь» 10 дек. 6 ара оцѣн. 296 л. 80 ст.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Митко Додовъ отъ с. Мар. Трѣстеникъ не сѫ заложени продаватъ се по взысканието на Бълг. Народна Банка за 339 л. лихвитѣ и разноситѣ по исполнителния листъ № 3409 издаденъ отъ II Плѣвенски Мировий Сѫдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка намалена съ 10%.

Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присѫтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 1/V 1909 год.

Дѣло № 995/909 год.

I Сѫдеб. Приставъ: М. Хр. Мирковъ.

№ 2602

Извѣстявамъ, че отъ 9 май до 9 юни т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ чаходящи се въ землището, на с. Гор. Митрополия, а именно:

1) Нива «Старос. путь» 17 декара 8 ара оцѣн. 700 лева.

Горния имотъ принадлежатъ на Андрея Петровъ отъ с. Гор. Митрополия не е заложенъ продава се по взысканието на Българ. Народ. Банка за 222 лева лихвитѣ и разноситѣ по исполнителния листъ № 3546 издаденъ отъ II Плѣв. Мирови Сѫдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка намалена 10%.

Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присѫтственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 1/V 1909 год.

Дѣло № 983/909 год.

I Сѫдеб. Приставъ: М. Хр. Мирковъ.

№ 2603

Извѣстявамъ, че отъ 9 май до 9 юни т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти чаходящи се въ землището на с. Гор. Митрополия, а именно;

1) Нива «Махленски путь» 6 дек. 9 ара оцѣн. 262 л. 20 ст. 2) Нива «Герганинъ долъ» 4 дек. 5 ара оцѣн. 157 л. 50 ст.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Иванъ Лазаровъ отъ с. Гор. Митрополия не сѫ заложени продаватъ се по взысканието на Бъл. Народна Банка за 354 л. лихвитѣ и разноситѣ по исполнителния листъ № 3555 издаденъ отъ II Плѣв. Мировий Сѫдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка намалена съ 10 %.

Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присѫтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 1/V 1909 год.

Дѣло № 989/909 год.

I Сѫдеб. Приставъ: М. Хр. Мирковъ.